

Törökszentmiklós és Vidéke

Független közéleti lap

1993. február 12.

19,50 Ft

HÁZFOGLALÓ
Busai Barbara riportja a 3. oldalon

Sikeres üzleti vállalkozás a PHB
(4. oldal)

**RENDŐRSÉGI
HÍREK**
(8. oldal)

**Nem könnyű a talponmaradás
a Háziipari Szövetkezetenél**
Kovács Györgyné írása a 10. oldalon

Cikrünk a 11. oldalon

"...a nagyoknak nincs utánpótlásuk, s az a fura helyzet áll fenn, hogy hozzájuk máshonnan kell játékost igazolni, közben pedig évente, kétfévente 5-6 ragyogó képességű ifi kallódik el... Szinte egyedülálló jelenség az, ami nálunk van, hogy egy felnőtt NBI.B-s csapat gyökerek nélkül...lógjon a levegőben." - mondja a kézilabdázásunk jövőjéért aggódó szakember.

Apokrifok I.

- Levél Tomiból -

... csak látnátok e vidéket tavasszal, amikor a vizek elindulnak. Szép. Talán sokakat visszariaszt a sár, hogy napokig bejutni lehetetlen a városba. Még idáig nem sikerült kiépíteni a hadiutat, bár többször is akarták.

A barátom, C. szerint még jó is, hisz így Róma igazán messze van, s addig jó, amíg nem tereljük magunkra a császár figyelmét. Legalább addig szabadok vagyunk a magunk módján. Ha van út, akkor jönnek a légiók, jönnek a hivatalnokok, adószedők, csodadoktorok, és oda a nyugalom. Kinevetett: azt mondta, talán már száműzetéshez sem lesz megfelelő a város.

Én szeretek itt lenni, Róma zajához, az állandó cselszövésekhez képest maga a béke, maga a nyugalom. C-nek persze más a véleménye: szerinte huzamos időn át egyszerűen unalmas, annyira unalmas és poros, hogy megöl minden szellemet, mindent ami egyéni, egyedi színes ebben az állandóan egyforma szürkeségben.

Nekem Róma hagyományai sugallják, sőt tanácsolják: higgyek a földműves ragaszkodásában földjéhez, réjtjéhez, szabadságához, igazságához. C-szerint ez túlságosan költői, a földműves nem lát túl földjének igazságán, hogy mikor esik az eső, mikor süt a nap, mikor kell aratni. Szerinte a földműves igazsága és Róma hagyományai az isteni Augustusszal együtt összeomlottak, s a köztársaság dicsőségét, fenségét maguk alá temették a romok. Nekünk itt nem szabad magunkra felhívni a figyelmet, mert a művész és a gondolkodó igazsága - igazán nem lehet ment a beleszólástól, egyszerűen a kisszerűség nem hagyhatja az önálló véleményt.

Nem szeretnék untatni titeket, otthon, de mostanában ezek a kérdések nagyon sokat foglalkoztatnak.

Persze, annyira nem vagyok naív, hogy ne láttam volna be C. igazságát, hisz magam sem azért küldtettem ide, Tomiba, mert bármiféle valótlanítást állítottam volna, sőt éppenséggel azért, mert megmutattam, hogy a hirdett s a gyakorolt erkölcsök között mekkora a távolság. Nem az volt a probléma, hogy mit írtam, hanem az, hogy leírtam.

A közeli Nicopolisban lakik néhány sztoikus. Szomorkás életigenlésük, a beletörődés, az elfogadás, a belenyugvás csak azért nem ásta alá önbecsülésüket, mert valami hallatlan iróniával veszik tudomásul a szellem kiszolgáltatottságát, megvásárolhatóságát. Védekeznek.

Szabadság van - mondják. Elég tisztelni császárunkat, s lábaidhoz omlik a világ - ha tehetséges vagy, ha nem. Elég, ha a rendnek formára megfelelsz. Itt nagyobb a szabadság - mondják - Róma messze van. C. mégis majd megfullad - mondja. Elég egy Senki - mondja -, aki megvehető, s eléggé mézes-mázás ahhoz, hogy

felmagasztaló véleménye és ötlettelen szükségé legyen a mérvadó.

Persze-persze, C. borúlátó, de annyiban igaza van, hogy a hatalom - ha hatalom - csak a hízelgő véleményt fogadja el véleményként, s az én kiteljesedését ugyanúgy támadásként éli meg, mint az alattomos orgyilkosságot. (S az alattomos elleni küzdelem nevében maga is hajlamossá válik az alattomosásra.) Igaz, Rómában nyilvánvaló, ha a Senki nagyobbra tör, s ha hatalmat kapva visszaél, előbb-utóbb bukik. Itt, távol - mindentől, itt Tomiban, minden fordítva működik. Itt minden nagy eszméből, nagy elszánásból és nagy akarársból annak torz tükre lesz. A rendszer itt szélsőséges. Minden rendszer. Ez a város imádta Caesart visszavonhatatlanul és véglegesen. És ez a város imádta Brutust és Cassust. Véglegesen, visszavonhatatlanul. Diadalkaput szentélyt és obeliszket állítottak, amit csak alig kellett alakítani, hogy megfeleljen Octavianus katonáinak. A kereszték maradtak.

Írok verseket - jobbára csak magamnak, jobbára csak otthonra. Idegenül cseng itt a metrum, s ha leírom: port ver a lábam, földet az útról. Csapatostól támadnak a helyi patrióták, hogy... igaz, igaz ez itt Tomi. Távol Rómától, közel a tengerhez.

...Nem tudom, írtam - e már nektek erről a helyi irigylésre méltó ragaszkodásról, öntudatról. Hány embert láttam, aki büszkén sorolta őshonos őseit, s nem egyet, aki egyéb erény híján csak bennszülött voltát hozta fel - talán ellenérvül. A szülőföldhöz való ragaszkodás mindig tiszteletet ébreszt, s ez nem is lehet másként.

C. szerint van valami lenyűgöző bumfordiság ebben, hiszen ha nincs Róma, Tomi sincs, Tomi nem jegyzi történetét városként, ha Róma nem teszi azzá.

Én magam nem vagyok biztos abban, hogy Tominak ez jobb - bár öntudatra ébredni nem lehet minden helyzetből. Hallgatom, mikor egymás után sorolják Tomi hírességeit, hisz van akit ismerek is, vagy hallottam róla, egyet biztosan tudok, egyikük sem ittléte alatt lett híres, bár lehet, hogy itt lett azzá, amit másutt ismertek el. Ez valahogy itt a levegőben van, ez a vidék egyformává tesz, de nem egyenlővé. Talán amikor a tenger felől fúj a szél, az ember hajlamos feladni szép ötleteit, terveit a soha el nem jövő holnapra hagyni, hisz itt két nap pontosan olyan mint két hét, s két hét mint két év - vagy húsz év. S nem hiszem, hogy jelent - e bármiféle változást a föld száműzetésében, hogy Rómában ki a császár. Legközelebb talán arról írok, hogy lehet Tomi császárpártiként is ellenzéki, s ellenzéki is császárpárti...

A levelet valószínűleg Ovidius - vagy valamely közeli barátja írhatta, ám hitelességét, korhűségét kétségbe kell vonnunk. Talán mégsem érdektelen.

Közreadja: Kakuk Imre

HÁZFOGLALÓ

PÉNTEK ESTI LÁZ...

Már nagyon régen kellene egy hely/vagy több.

Hol egymásra találhatnának gondolatok, emberek.

Hol megszabadulhatnánk fél elmeinktől, szorongásainktól.

Hisz annyi csodát nem láttak még belőlünk.

Január 22-én adták át a város fiataljai által felújított és kifestett Házat. A nagybetűset, amelyet a polgármester adott át. Túlestünk a 100 Ft-os beugrón, és máris Maros Róbertnek, a Törökszentmiklósi Fiatalok Egyesületének elnökének szavaira figyelttem:

- Kiadtuk a Ház éves programját. Állandó és időszakos rendezvényekkel várjuk a fiatalokat. Hetenként felváltva diszkó és koncert lesz hétfőként. Össztűzket szeretnénk helyi vezetőkkel, állandó lelkisegély szolgálatot, filmklubbot, nyáron vízi túrát, rockzenei fesztivált a csónakázó tónál... Konkurencia szeretnénk lenni a Művelődési Központ számára. Színvonalas programokat akarunk nyújtani.

Eddig jutott és szaladt tovább. A Macskabölcső zenekar még hangolt, egy szőke lányt szólítottam meg:

- *Hogy érezed itt magad?*

- Nagyon jól. Itt van az a társaság, akit szeretek. Minden ilyen bulira elmegyek. Tetszik ez a ház, mert sok embert ismerek, akik létrehozták.

- *Miért más ez a hely, mint a többi?*

- Ez az én világom. Például ez a WC ajtó annyira tipikus, ilyen biztos nem fogok találni sehol. Naracsárga a kerete, zöld az ajtó és gyönyörű van ráfestve. Azt még nem találtam ki, hogy mi, de jól néz ki.

- *Mennyit szoktál költeni hétfőgén?*

- Muszáj válaszolni?

- Nem.

- Na jó, 250 Ft-ot. Ebből általában 150-et lejmolnak tőlem, így nagyon sok megy el, de jó, hogy nem szólnak érte otthon.

- *A miklósi helyek között hányadik nálad ez a hely?*

- Két első hely van a Piroska meg ez. Mondjuk így.

- *Vissza jössz még ide?*

- Félévkor elmegyek ebből a városból, de a nagyobb bulikra vissza fogok jönni, az egész biztos. Máshol nincs ilyen összeszokott banda. Itt egy a zenei ízlés, jól megtalálják egymást az emberek. Foglalkoznak valamivel, talán megtalálják az életük értelmét. Nekem nem volt nehéz beilleszkedni, habár nem vagyok idevalósi. Akik beszélgetnek velem azok szeretnek, aki utál az meg utál. Nagy dolog. Az a fontos, hogy én szeressem valakit és ő szeressen engem.

A lány egy ismerőshöz lépett, én pedig az egyik Házépítőt, Galambos Lacit kerestem meg.

- *Fél év után végre elkészült a Ház. Megcsináltátok!*

- Érdemes volt. Ez látszik az egész bulin. Ha végig nézel a közönségen teljes mértékben érzed, hogy megérte.

- *Hány ember keze munkája?*

- Kb. 20-25 ember az, aki tényleg eljött és csinált valamit.

- *A városban milyen helyet foglalt el a szórakozó helyek között?*

- Szerintem az első, második helyen van.

- *Mennyiben nyújt ez mást? Miért ide jöjjön el az ember?*

- Kulturált helyet szeretnénk kialakítani, kellemetlen egyének nélkül. Egy olyan helyet, ahol minden bulira eljön legalább 200 ember akár diszkóról, akár koncertről van szó. Legyenek annyian, akikért megéri ezt az egészet csinálni. Jó lenne, ha hosszú távon üzemelne az, amit létrehoztunk, mert rengeteget dolgoztunk rajta. Azt szeretném, ha nézeteltérések nélkül tudnánk együtt dolgozni, ha mindenki egy nevezőn lenne. Csak ezt szeretném...

Már vannak helyek (Ház, Piroska, Graffiti...)

A többi már csak rajtunk múlik...

A házavatáson fellépett a Macskabölcső, a Nonsense; a MÓQS ÓRS és egy zenekar, aki nem akarta magát megnevezni.

A Ház felújításában részt vevő szervek:

Városi Polgármesteri Hivatal; Referencia Építőipari Kft; TŰZÉP Kereskedelmi Rt.; GÉJA; MEZŐGÉP; Ruhaiipari Szövetkezet; Házilipari Szövetkezet; Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat; Magyar Vöröskereszt; Törökszentmiklósi ÁFÉSZ; Erdei János magánvállalkozó; Törökszentmiklósi Állami Gazdaság; 604. sz. Ipari Szakmunkásképző Iskola; Székács Elemér Mg. Szakközépiskola; RADAR Kft; Baromfi Feldolgozó Vállalat; Városüzemeltetési Centrum; Vasipari Vállalat; Pató Imre magánvállalkozó; VEGYTEK

B.B.

Szemesnek áll a világ avagy ez is demokrácia

Örömmel üdvözöltem a demokráciát az 1993-as első számunkban, az önkormányzati ülésről szóló jegyzetemben. A munkáltatói támogatásokról és kölcsönökről polemizáltam.

Nem voltam egészen pontos; a testület nem elutasította a hivatali dolgozó fellebbezését, hanem visszautalta az ideiglenes bizottság hatáskörébe. Ők pedig elhárítva az egyetlen akadályt - mármint, hogy a többi elutasított nem tudott az újabb lehetőségről - meg is szavazták a munkáltatói kölcsönt mindnyájuknak. Látásból rendben a dolog, hiba csak ott van, hogy átlagosan magasabb összeget kaptak most, mintha akkor az első igénylők között sorra kerültek volna.

Azról pedig szó sincs, hogy egy dolgozó nem igényelhet többször is, ha kedvez tartja. Erre az illetékes szakszervezeteknek kellene vigyázni. De ha ők nem teszik a dolgukat, akkor ki fogja megakadályozni, hogy szemesnek áll a világ alapon néhányan sokat markoljanak a közös kalapból.

Kovács Györgyné

A forgalom nagy, a pénz kevés

Sikeres üzleti vállalkozás a PHB

1992 nyara óta nem kell Szolnokra vagy Fegyvernekre menni a gépjárművek műszaki vizsgáztatásával. Helyben is elintézhető. Elvégzik a hiba feltárását, a gépjármű felkészítését a vizsgára, ha a tulajdonos úgy dönt, hogy a szervizelés összes gondját a Kft-re bízta. Itt folyik a környezetvédelmi vizsgáztatás is. A szerviz az Ibolya presszó mögött az Alatkai úton található.

5 kocsiállásos, legmodernebb számítógépes diagnosztikai műszerekkel felszerelt műhelyt rejt a kívülről egyenlőre még nem tetszetős épület. Úgy tűnik az emberek mit sem törődnek a külsővel, a gyors pontos kiszolgálás miatt szinte minden nap egymásnak adják a kilincset. Ottjártamkor sem volt ez másképp. A nagy forgalom miatt csak záróra után tudtunk szót váltani, és egy-egy arra járó még akkor is kaphatott felvilágosítást.

Érdekelt, miért éppen a szolgáltatásban próbálkoztak, hogyan találtak egymásra. Ők azonban a jelenlegi problémákról beszéltek szívesen. Herendi István és Petrezselyem János elmondta, hogy 1991 augusztusában 4 millió forint kölcsönt vettek fel a Vállalkozási Alapítványtól, melyet zömében gépekre fordítottak. Az építkezést saját erőből fedezték. Ez sem lehetett kevés, ha csak a kicsempézett szerelőknakat veszem alapul.

1992 március végére lettek kész az építkezéssel, és 1992 nyarától nagyüzem van náluk. A szerviz 12 főnek tudna munkát biztosítani, jelenleg 4 dolgozójuk van. A foglalkoztatási alapból ők is pályáztak, 2 milliót kértek kamatmentes hitelre.

Erről és a pénzügyi gondokról esik szó.

- Úgy látom, a vállalkozás beindult, sinen vannak, a forgalom nagy. Minden adott ahhoz, hogy sikerrel pályázzanak. - kérdezem a tulajdonostársakat.

- A bírálóbizottság nem így gondolta. A saját erőt hiányolta, ami pénz vagy állóeszköz lehet. Mivel már

minden pénzünket befektettünk, a műhelyeket üzemeltetjük, a kölcsönöket törlesztjük, pénzünk nincs. A gépeinkre már ráterhelték a kölcsönt, így saját erő hiánya miatt elutasítottak bennünket. Pedig éppen az új dolgozó lenne a tőke, amit ő termelne, mert nemcsak a saját bérét termelné ki - mondja Herendi István.

- Ha minden feltétel adott, akkor miért nem vesznek fel dolgozót?

- Mert a belépő új embernek 2-3 hónapig tanulnia kell, vizsgát kell tennie a KPM-nél, munkája csak hónapok múlva kamatozik.

- Azért van más oka is a pénzihiányunknak - kapcsolódik be Petrezselyem János. Annak idején a 4 millió felvételekor nem kértünk türelmi időt, mivel nem tudtuk, hogy külön kérni kell. Még nem üzemeltünk, de már törleszteni kellett a részleteket, mégpedig elég nagy összegben, hisz 1995. I. félévére már mindet vissza kell fizetni.

- Nem lehetséges tőkebevonás?

- Aki pénzt adna, az azonnal keresni akar rajta. A családunk lemondása fogja most is előteremteni a hiányzót, merthogy tőlünk eddig sem sok pénzt láttak, mióta ebbe belefogtunk - mondják kicsit ironikusan. Mászt már nyomasztana ez az állapot, de ők higgadtak, tárgyilagosan ítélik meg helyzetüket, optimisták. Talán épp ez a kockázatvállalási képesség különbözteti meg őket másoktól. Terveikről beszélnek, hogy az épületet rendbe teszik, az utca felőli részben üzletet szeretnének emberibb körülményeket.

- Mit lehet pénz híján tenni? - kérdezem utoljára.

- Talán pályázhatunk újra, hátha bejön egyszer. Egyébként nemcsak a mi érdekünk, hanem a városé is, hogy munkát tudjunk adni, de ide még vezető csak akkor jött, ha a kocsiját hozta vizsgára.

A munkaügyi központ dolgozói sem látogatnak gyakran, a polgármesteri hivatal is csak akkor törődött velünk, amikor pereskedtünk, mert 10-20 cm-rel elcsúszott az épület. Még a Köztársasági Megbízotti Hivatal is foglalkozott velünk - mondják nevetve.

- Sikeres pályázatot kívánok!

Kovács Györgyné

Félreértés

A Nagy Miklósi Áramszünet - lásd még TITÁSZ Fesztivál címszó alatt - éjszakáján, amikor már hetedszer ment ki a villany egy órán belül, valaki felhívta a nevezett intézményt.

- Meddig játszanak még az árammal?!

Válasz:

- Ez magának játék?!

A Magyar Kultúra Napjáról

Ki nem érzett még meghatottságot, amikor egy-egy nemzetközi sportversenyen a győztes tiszteletére felcsendült a magyar Himnusz? Vagy ha bármilyen más ünnepi alkalom során hallhatjuk, énekelhetjük? Az újesztendőt is ezzel kezdjük. Nemzeti imádságunkká vált, mióta 170 évvel ezelőtt megírta Kölcsey Ferenc. (21 évvel később zenésítette meg Erkel Ferenc.)

Egyetlen versünk, melyben az egész magyar nép történelme, öröme, fájdalma, büntudata, szenvedése megnyilvánul. Az egész magyar történelmet imádsággá foglalja össze. Tragikusan komoly hangú. Nincs még egy ilyen büntudatú költeményünk - mondja róla Csoóri Sándor.

Erdélyi, felvidéki magyarok vallottak róla, mit jelentett nekik először énekelni, több évtized tilalma után.

Megírásának napján, január 22-én ünnepeljük a magyar kultúra napját. Ez még eléggé újkeletű, most tartottuk meg ötödször.

A Városi Művelődési Központ Pódiumtermében kedves ünnepség volt aznap. A Kodály Zoltán Zeneiskola fúvósötösének szép műsora után a Református Ének-Zene Tagozatos Általános Iskola kicsinyei két-szólamú műveket énekeltek gyönyörű előadásban.

Az önkormányzat nevében Kakuk Imre képviselő, az Oktatási Bizottság elnöke szólott röviden az ünnepéről, majd kitüntetéssel adta át Zolnay Istvánnak, a Kodály Zoltán Zeneiskola korábbi igazgatójának, nyugdíjba vonulása alkalmából. Megköszönte azt a hosszú időn keresztül végzett pedagógiai munkát, amit a gyermekekért és városunk kulturális életének fejlesztéséért végzett.

A Bercsényi Miklós Gimnázium tanulóinak irodalmi műsora zárta a rendezvényt. Kár, hogy üres széksorok rontották a kis ünnepség hangulatát. Alig volt érdeklődő. Sem felnőttek, sem gyerekek nem tartották fontosnak a megjelenést.

Zolnay Istvánnak mi is sok szeretettel gratulálunk és hosszú, szép nyugdíjas - életet kívánunk!

Hajnal Józsefné

HOGY FELEDÉSBE NE MERÜLJENEK...

EÖTVÖS JÓZSEF (1813-1871)

A reformkor legnagyobb regényírója, író, költő, államférfi. Főúri családból származott. Nevelője Martinovics Ignác egykori vádlott-társa volt, ő ébresztette fel benne a magyarság tudatát. Egyetemista korában került a liberális eszmék hatása alá. Ügyvédi vizsgája után európai utazást tett. Ennek köszönhető, hogy hazatérése után a polgári reformokért harcolt. Az írók, költők társada lmi hivatását hirdette az öncélú költészettel szemben. A falu jegyzője című, ismert regényében kíméletlenül leplezi le a nemesi társadalmat és tárja fel a jobbagyság kiszolgáltatottságát. Másik híres műve a Magyarorszá g 1514-ben.

Mint vallás - és közoktatási miniszter, megalkotta az általános és kötelező népoktatási és a zsidók egyenjogúsításáról szóló törvényt.

Érdeemes megismernünk Eötvös Józsefben az érzékeny lelkű, természetkedvelő embert is. Kedvenc tartózkodási helye az egyik legszebb Duna-parti község: Ercsi volt. Lakói ma is őrzik emlékét az egykori házában berendezett múzeummal és utcanévvel.

A községen kívül eső, dombos parton kápolnát építtetett kis haranggal és sírhelyet is vásárolt. Itt akart megpihenni útja végén. A háború nagyon megrongálta az épületet. Itt jöttek át a Dunán az oroszok, aknatűz mellett, 1944 decemberében. Az ötvenes években feldúlták az emlékhelyet. A gyönyörű műemlék-épület falai - szerencsére - megmaradtak. A

hálás utókor pár éve helyreállította a kápolnát és a síremléket. Ismét kedves kirándulóhelye az ercsiieknek, akik egykori barátjuk sírjára ma is szeretettel viszik az emlékezés virágait.

A VÉGRENDELET című költemény örök értéke marad líránknak. (A közölt felvétel 1944-ben készült, közvetlenül a megrongálódás előtt.)

Hajnal Józsefné

VÉGRENDELET

*Ha majdan átfutottam
Göröngyös utamat,
S hova fáradtan érek,
A sír nyugalmat ad:*

*Márványszobor helyébe
Ha fennmarad nevem,
Eszméim győzedelme
Legyen emlékjelem.*

*S ha majd kijőtok néha,
S megálltok síromon,
Zengjétek el a legszebb
Dalt néma hantomon,*

*Magyar dalt, lelkesítő,
Melynél a szív dobog,
Tán halva is megértem,
S keblem hevílni fog.*

*És sírjatok egy könnyet
Barátotok felett:
Dalt érdemelt, mert költő,
Könnyet, mert szeretett.*

(1848) Eötvös József

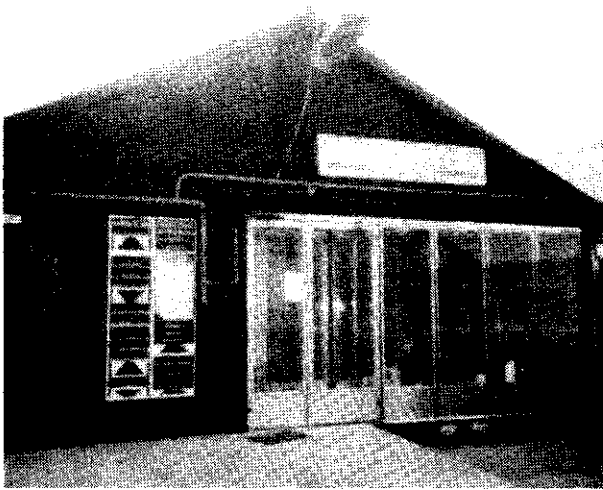
ERCSI EÖTVÖS-KAPOLNA

A nyereshez nem csak jó lapok kellene

Nyugati relációban is helyt áll a Hűtőgépgyár törökszentmiklósi üzeme

1991-ben - a privatizáció hőskorában - szenzációként röppent fel a hír, hogy a világhírű svéd Electrolux cég szemet vetett a magyar ipar egyik hírességére, a Jászberényi Hűtőgépgyárra. Sokáig nyitott volt a kérdés, hogy a svédek csak magát az anyavállalatot akarják - tudják - megszerezni, vagy az egész birodalomra igényt tartanak. Bizonytalan volt a hűtőgépgyár törökszentmiklósi telephelyének jövője is, de végül megnyugodhattak a kedélyek, mert a privatizáció teljes körű lett, s a többi között a miklósi egység is 100%-os külföldi tulajdonba került. Hivatalos neve a Hűtőgépgyár Kft Elektrolux Kompresszor és Kondenzátor Gyára lett, s nemcsak a neve lett új, hanem életében is gyökeres változások következtek be. A változásokról, a gyár jelenéről, jövőjéről kérdeztük Reiff Aladárt, a divízió vezérigazgatóját.

- Az új élettel kapcsolatos megállapítás alapján véve igaz, egy kicsit mégis pontosítanom kell - kezdi a beszélgetést Reiff Aladár - , mert a gyökeres változások tulajdonképpen már korábban elkezdődtek. A telep életében 1986-ban történt az első jelentős fordulat. Ekkor kezdett megszűnni az a koncepció - ami a 60-as 70-es években domináns volt - , hogy a cél a minél nagyobb termelőegységek létrehozása kell hogy legyen. A 80-as évek elején már kezdtek terjedni azok a nézetek, hogy minden tevékenység indokolt nagyságú szervezetben folyjon. A Jászberényi Hűtőgépgyárat is kisebb egységekre bontották s ekkor vált a miklósi telep a nagyvállalat leányvállalatának egy részévé. Termékeink már korábban is teljesen eltértek az anyavállalattól, hiszen mi az ipari hűtőberendezéseket (hűtőházak, sörfőzdék, kisvágóhidak, áruháza, kereskedelmi egységek hűtőberendezéseinek fődarabjai)

gyártottuk. Ez lehetővé tette a teljes függetlenedésünket. Ránk hárult a piackutatás, a termelés megszervezése, a forgalmazás, az exportálás feladata, és természetesen a kötelező nyereség biztosítása is. Viszont azon túl, hogy adózott nyereségünk 30%-át be kellett fizetnünk az anyavállalatnak, semmi köztetésünk nem volt, Jászberény nem szült bele semmibe, teljesen önállóak lettünk.

A leányvállalat jó eredménnyel működött 5 éven keresztül. Ekkor érte el a privatizációs hullám a hűtőgépgyárat, ekkor jelentkezett vásárlási szándékkal az Electrolux, s egy darabig valóban bizonytalan volt a helyzetünk. Sokáig nem tudtunk konkrétumokat a svédek velünk kapcsolatos elképzeléseiről, s akkor fogalmaztam úgy, hogy reménykedünk az előrelépésben, mert vannak aduink, de a kártyát sajnos Jászberényben osztják.

- Megtörtént a leosztás, s mint kiderült, a telep jó lapokat kapott, legalábbis annyira jókat, hogy az aduit ki tudta használni.

- Lehet így is fogalmazni. Az országban addig az időkig egyedülálló módon 100%-ban külföldi tulajdonba került a vállalat, az Electrolux megvette szőröstől-bőröstől. Tulajdonába került a központi telephely, a gyáregységek, a leányvállalatok, de még a jászberényi szociális és sportlétesítmények, a jégkorongpálya, sőt az állatkert is. Ezek közt természetesen ott voltunk mi is a leányvállalatunkhoz tartozó budapesti telephellyel együtt.

A svédek rögtön feltörték az eredeti konstrukciót, rendszerükben a szerviz és a marketing- munka nagyobb hangsúlyt kapott, ezért első lépésként a leányvállalat részét képező Budapesten működő alkatrészt és készáru forgalmazó részleget, valamint az országos szervizhálózatot működtető szerviz apparátust elkülönítette. A megmaradt, ipari hűtőberendezéseket gyártó budapesti és törökszentmiklósi egységet szintén külön, az un. 6. sz. divízióként Kompresszor és Kondenzátor Gyár néven működtette tovább.

- Miért lehetett attól tartani, hogy Törökszentmiklós kimarad a megvásárolandók listájáról? Hiszen eredményesen működött, a freon szűrőberendezésekkel akkor már betört a nyugati piacra, megrendeléseinek száma egyre növekedett.

- Az Electrolux számára az igazi nagy falat Jászberény, a nagy hűtőgépgyár volt. A jászboldogházai radiátorgyár és mi nem igen illettünk bele a profiljába. Végül a tárgyalások úgy végződtek, hogy mindent megvettek ugyan, de a profiljukba nem illeszkedő egységektől - így tőlünk is - kezdettől fogva - természetesen jó üzleti feltételek mellett - meg akarnak válni. Ezt a válást rendkívül korrektül készítik elő, s tulajdonképpen ennek köszönhető

a mi fejlődésünk is. Jelentős pénzüsszeget investáltak belénk, hogy legyünk egy konkrétan kialakított jól gazdálkodó szervezet, amelyet majd mint ilyent tud eladni. Logikusan úgy döntöttek, hogy a termelési tevékenységet nem két telephelyen, drágán folytatják, hanem koncentráltan csak Törökszentmiklóson. A budapesti telepet radikálisan leépítettük, s áttelepítettük ide hozzánk. Ennek végrehajtására jelentős beruházási összeget bocsátottak a rendelkezésünkre. Megkaptuk az ottani gépeket, ezek elhelyezéséhez, működtetéséhez építkeznünk kellett, s a nagyobb volumenű termelés biztosításához raktárakat is kellett építenünk.

Ezzel az akcióval egy, az országban nagyon ritkán előforduló folyamat zajlott le, az, hogy a fővárosból telepítettek ipart vidékre, ráadásul egy nagyobb egységet egy kisebbre. Ez a munka nagyon gondos előkészítést és kivitelezést igényelt, mellette viszont biztosítanunk kellett termékeink változatlan magas színvonalú minőségét és a piaci jelenlétünket is. Nem volt könnyű, de sikerült. Olyannyira, hogy eközben piaci pozíciónk az országos recesszió ellenére is stabilizálódott, sőt 93-ban várhatóan 15-30%-os növekedést prognosztizálhatunk.

- Azzal, hogy az Electrolux megvette a céget, szenvedett - e csorbát az eddigi önállóság, megmaradt - e a nyereségérdekeltség? Hiszen eddig csak a nyereség 30%-át kellett az anyavállalatnak leadni, a többi itt maradt.

- Egy kicsit ellentmondásos a helyzet az önállóság szempontjából. Finanziális kérdésekben ugyanis bizonyos értelemben teljesen önállóan vagyunk. Ha például gépeket kívánunk vásárolni, 100.000 Ft értékig tehetjük ezt a magunk kontójára, ezen összeg fölött már a jászberényi központtal kell egyeztetni, az egymillió fölötti igény pedig már Stockholmot is megjárja. Ugyanakkor viszont bizonyos keretek között maximális a mozgásterünk. Igazándiból egy a lényeg: nyereségesek legyünk. Ha azok vagyunk, a svédek gyakorlatilag nem szólnak bele a tevékenységünkbe.

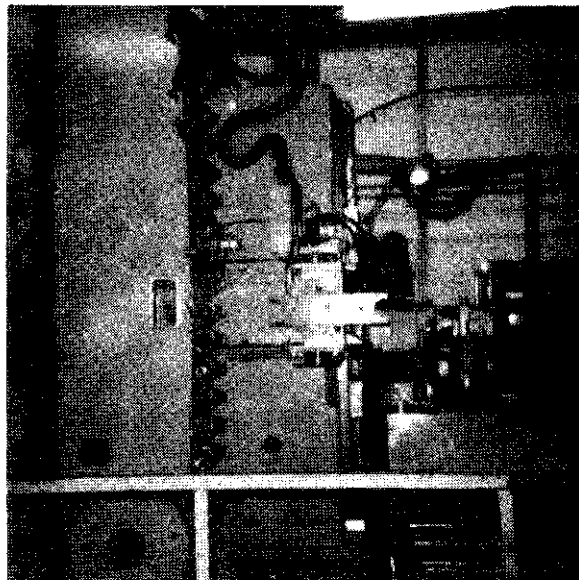
A nyereségérdekeltségünk olyan értelemben megszűnt, hogy a költségmegtakarításokat, az elért nyereséget nem tarthatjuk meg. Olyan értelemben viszont nem szűnt meg, hogy a nyereségeségben alapvetően érdekelt vagyunk, hiszen ez számunkra létkérdés. Ha nincs profitunk, akkor a svédek kivonják a pénzüket, s a vállalat lehetetlenné válik. Ugyanakkor a nyereséges tevékenység biztosítja a stabil fizetéseket, azt, hogy az inflációval lépést tartva emeljék azokat, még akkor is, ha objektív okok miatt esetleg egy veszteséges időszak következik be. A másfél év alatt többször volt fizetésemelés, s nyugodtan mondhatom, hogy városi viszonylatban nem keresnek rosszul a hűtőgépgyárban.

- Mekkora forgalmat bonyolít a gyár, s ki végzi a forgalmazást?

- Kb. 250 milliós értékű terméket állítunk elő. Tavaly 216 millió volt az árbevételünk, 93-ra 276 milliót terve-

zünk. Ez, ha azt tekintjük, hogy 90-en vagyunk a gyárban, elég komoly árbevételnek számít. A forgalmazást, értékesítést is mi magunk végezzük belföldön és külföldön egyaránt, s ebből az összetételből az utóbbi aránya nő. A már említett freon szűrőberendezés immár 40%-át teszi ki árbevételeinknek, ezeket kizárólag nyugat-európai piacra gyártjuk. Az exportot magunk bonyolítjuk, s a mi feladatunk a piackutatás is.

- A gyártáson kívül folytat - e egyéb tevékenységet a gyár? Bővíti - e profilját valamivel a közeljövőben?

- Van egy saját szervizhálózatunk, most szervezünk egy ipari hűtőberendezés-szerelő tanfolyamot, s a berendezéseinket csak olyan valaki helyezheti üzembe, aki ezt a tanfolyamot nálunk elvégezte. Van egy bemutató boltunk, január 31-ig itt mellettünk egy bérelt helyiségben üzemelt, most behoztuk kerítésen belülre. Ebben 20 milliós értékben idegen termékeket forgalmazunk, természetesen elsősorban Electrolux gyártmányokat. Mivel közvetlen értékesítési formáról van szó, ezek a termékek nálunk olcsóbban kaphatók mint a kereskedelemben.

Indítottunk egy lakossági szervizhálózatot is. Itt bent is javítunk, de bejelentést is elfogadunk. Elsősorban hűtőgépekkel foglalkozunk, de vállaljuk ELUX elektromos és gáztűzhelyek javítását is, s a későbbiekben egyéb háztartási gépekre is ki akarjuk terjeszteni tevékenységi körünket.

Igyekszünk tehát profilunkat bővíteni, de fő vonalunk továbbra is az ipari hűtőberendezések gyártása marad, ezek forgalmazási arányának növelésében bízunk, ezektől várjuk a nyereséges évről való átmenetet is. Egy biztos; ez a kis divízió a magyar ipar kicsi, de értékes szelete. Az ipari hűtőkompresszor gyártása magas szintű technikát, szakudást igényel, amivel mi messzemenően rendelkezünk. Az Electrolux anyagi és erkölcsi segítsége mellett ezért nem jutott sem a termék, sem a gyár sok más elkallódott termék és gyár sorsára. Eddigi eredményeinket tekintve bízunk benne, hogy nem is fogunk.

- Úgy legyen. Köszönöm a beszélgetést.

Pásztor

RENDŐRSÉGI HÍREK

Súlyos testi sértés kísérlet alapos gyanúja miatt indított őrizetbe vétel mellett büntető eljárást a rendőrség Hunyadi Lajos büntetett előéletű tiszatényői lakos ellen, aki január 11-én az esti órákban a törökszentmiklósi Juhász féle kocsmában italos állapotban előzetes szóváltás után zsebkésével hasbaszúrta M. János törökszentmiklósi lakost, aki 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett.

Ismeretlen tetteseket keres a rendőrség, akik január 9-re virradóan a törökszentmiklósi Béke MG. TSZ. I. - II. telepéről 2 db borjút, 2 db fejtőgépet és több mázsa tápot tulajdonítottak el kb. 80.000,- Ft értékben.

Gépkocsi feltörés közben érték tetten Molnár Sándor törökszentmiklósi lakost január 12-re virradóan a törökszentmiklósi Bocskai úton, miközben erősen ittas állapotban az úton parkoló Zastava és Dacia sze-

mélygépkocsikat pillangó ablaküveg betöréssel nyitott fel és rongált meg. Ittassága következtében az egyik gépkocsiban elaludt amikor a tulajdonos észrevette és értesítette a rendőrséget. Jármű önkényes elvétele és ittas járművezetés vétség kísérlet alapos gyanúja miatt indult büntető eljárás az elkövetővel szemben.

Álkulcsos betörést követett el Törökszentmiklós belvárosában január 26-án a délelőtti órákban egy ismeretlen férfi, aki a lakásból több mint 100 ezer forint értékben arany ékszereket tulajdonított el. Az idős tulajdonos asszony ekkor érkezett haza, de a tettenért elkövetőt nem sikerült feltartóztatnia. Segítségkérésére az utcai járőrelők és a polgárőrség tagja fogták meg a menekülő tettest, a rendőrség kiérkezéséig. Az elkövetőről kiderült, hogy SZABÓ MIKLÓS többszörösen büntetett előéletű, hajdúszoboszlói 30 éves fiatalember, aki

ellen az országban több rendőrkapitányság elfogató parancsot bocsátott ki. Előzetes letartóztatás mellett indult ellene büntető eljárás, az arany ékszerek megkerültek, de zsebeiből közel 100 db biztonsági kulcs, valamint könnygáz spray is lefoglalásra került.

Halált okozó testi sértés és rablás büntett elkövetésének alapos gyanúja miatt indult büntető eljárás ismeretlen tettes ellen, aki január 27-én az esti órákban ajtóbetörés módszerével behatolt idős R. Jánosné egyedül élő tiszabói lakos lakásába. A sértettől pénzt követelt, majd tettleg bántalmazta, és a konyhából 1 db gázpalackot tulajdonított el. A sértett a bántalmazást követően 2 nap múlva sérüléseibe belehalt. A rendőrség 24 órán belül elfogta és őrizetbe vette a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható Turó Elemért.

A Kelet-Magyarországi Tűzép RT. Törökszentmiklósi Telepe

**engedményes brikettvásárt
hirdet a fűtési idény befejeztéig.**

Jäger brikett

~~regi ár: 939,70 Ft/q~~

engedményes ár: 879,70 Ft/q

*15 q-n felüli vásárlások esetén
jelentős fuvarkedvezményt biztosítunk*

Várjuk kedves vásárlóinkat

Reklámszervezés, -szervezés -kivitelezés

MEZOPRINT

REKLÁMIRODA

TÖRÖKSZENTMIKLÓS, KOSSUTH ÚT 135. II./33.

☎: 5201 Törökszentmiklós, Pf.: 9 ☒: 13/46

Nyitva: hétköznap 8.⁰⁰ - 16.⁰⁰, szombaton 8.⁰⁰ - 12.⁰⁰

Ismét csillog a CSILLAG

Fantasztikus téli vásár!

A CSILLAG minden osztályán

20-30-40-50%-os

**engedménnyel várjuk februárban
kedves vásárlóinkat.**

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

Kérem, hogy válaszevélként az alábbi sorokat szíveskedjék lapjában közölni.

Örömmel olvastam dr. Süle Mihály elismerő sorait, mély emberi érzéseinek kifejezését személyem iránt.

A város számtalan jelét adta már, hogy visszafogadott - egykori középiskolásból lett intézetvezetőként - és az igazi demokrácia szép példáját mutatva pártállásra való tekintet nélkül segíti munkám az ESZO dolgozóinak és gondozottainak élet- és munkakörülményeinek javítása érdekében.

Tisztelt Szerkesztőség!

Nem tartozom az írogató, művészkedő emberek közé, de bevallom, nemcsak nyitott szemmel, hanem nyitott szívvel is járom utamat. Így egy-egy élmény megfog, nem engedí, hogy gondolataim csapongjanak.

Ez történt a mellékelt írás esetében is.

Kérem, hogy értő, és megértő szemmel olvassák el! Ha úgy érzik, mint én, hogy egy laikus, humanista ember lépett egyet a háborút ellenzők soraiban, akkor tegyék közzé lapjukban.

Fáradásukat köszönöm.

Kérem, hogy nevemet, címemet ne közzéjék, kezeljék bizalmasan.

(Kérését tiszteletben tartjuk, írását közlésre alkalmasnak találtuk -szerk.-)

Az O nevükben is megköszönöm munkájuk elismerését jelentő szavakat.

Külön köszönöm, hogy az általam is nagyrabecsült dr. Tanka Dezső munkássága és az én tevékenységem közötti gondolati azonosságot ilyen szépen kiemelte Főorvos úr!

Köszönöm, hogy javaslatával egy új eszmei cél kitűzéséhez adott ötletet. A humanisztikus szemlélet igénye az, hogy az intézet hivatalos jellegét emberközelebbe hozva olyan név kerüljön az élére, amelyet életútja fémjelez. Úgy vélem, az ajánlott személy életműve alkalmas arra, hogy névadóként bekerüljön az elmebetegek otthonának történetébe.

Bukovár - nem jelzett

Hallgatom - napjainkban - az időjárás- és vízállásjelentést. Nem szenttelen - hivatalos- női hang sorolja a folyamkilométerkönel talált vízállásokat:

Apatinnál apad.

Mohácsnál árad.

Bukovár nem jelzett.

Nézem - valamikor - Mesél a Híradót. Szimpatikus férfi narrátor mondja amit látok: 1943. helyzetjelentés - Európából - a frontról:

Az utánpótlás szűkös.

A sebesültszállítás dagad.

Szétszórt fagykemény döghegyek nőnek.

Államkormányzók - névtelen - körei teniszórákat vesznek.

A sétahajó fedélzetén - fehérek - kvaterkálnak.

Tanulom - Európában - a történelmet,

A demokratikus társadalmi gondolkodás azonban előírja számunkra, hogy a hivatalból illetékeseken túlmenően megkérdezzük a város lakóit is: Ők kit ajánlanak erre? Szerintük ki az, akit az intézet példaképeként választhat?

Kérem, hogy javasolataikkal keressék meg az intézetet. Javaslom, hogy a névadó napját arra a nevezetes dátumra tűzzük ki - reményeink szerint nem sokára -, amikor az Otthon, és vele a Város új létesítménnyel bővül.

Tisztelt Szerkesztőség, Kedves Gábor - szíves fáradásukat köszönöm.

Törökszentmiklós, 1993. január 20.
dr. Hodosi Miklós

Olvasom - Hazámban - az irodalmat.

Betűzöm - Otthonomban - az újságok sorait:

Éhhalálban a dögkeselyűk mindenütt tobzódznak,

Dollárdodók,

Frankfináncok,

Fontosfejek,

Rubelrudik - és a többit se feledjük! - vitorláznak fodrozó szélben.

Bukovár nem jelzett - jégmereg patakmedre kiapadt?

Élnek még a dögkeselyűk?!

Nyugaton a helyzet változatlan?

Szomáliában - a feketék - az éhezők már kenyert kérhetnek?!

Bukovár nem jelzett?

Nyugaton a helyzet változatlan?!

Nyugaton - a Földön- a helyzet változatlan.

Tisztelt

Szerkesztőség!

Decemberben ünnepnap volt a zene barátainak számára Törökszentmiklóson is. Kodály Zoltán születésének 110. évfordulójára emlékeztek a zeneszerző nevét viselő városi zeneiskolában a tanárok, növendékeik és az érdeklődő vendégek.

A külsőségeiben nem látványos, de programjaiban érzelemgazdag és zeneileg is színvonalas műsor az iskolában elhelyezett Kodály-mellszobor koszorúzásával kezdődött. A zeneiskolás gyerekek rövid műsorukban a szerző gyerekek számára írt darabjai közül hallhatunk. Ezt követően Vendrey Éva adjunktus, a Kecskemé-

ti Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet munkatársa tartott előadást Kodály magyarsága címmel. A Kodály-életmű az utókor számára is példaértékű. Magyarságtudatunkat erősíti, zenei gondolkodásunkat, ízlésünket a helyes irányba fejleszti. A felnövekvő nemzedékek zenei nevelésében továbbra is meghatározónak kell lenniük Kodály Zoltán útmutatásainak! - állapítottuk meg Vendrey Éva adjunktus előadása végén.

Az emlékünnepe méltó befejezését jelentette a Jász-Nagykun-Szolnok megyei karnagyok kórusának hangversenye, Vajna Katalin vezényletével. Magas színvonalon, nagy biztonsággal énekelte Kodály Zoltán vegyeskari műveit: a Cohors

Generosa diákköszöntőjétől kezdve az Ének Szent István Királyhoz kis vegyeskari változatán, a Stabat Mater-en, az Adventi ének-en keresztül az Esti dalig. Műsoruk befejezéseként, (oldva az ünnepélyesség meghitt csendjét) a Túrót eszik a cigány virtuóz előadásával tették fel szereplésükre a koronát.

Az esti műsorban szólistaként közreműködtek még: Bálint Erika, Szabó András (ének), Fancsali Lelle (klarinét), Nagy Tamás (zongora).

A koncert hangjai még ma is fülünkben csengenek. Igaza van Kodálynak: A zene az élet szépségét, s ami benne érték, azt mind meghatványozza!

Csirmaz László

HIRDETÉSI TÁRIFÁK

1/1 oldal: 15.000 Ft

1/2 oldal: 8.000 Ft

1/4 oldal: 4.500 Ft

1/8 oldal: 2.500 Ft

1/16 oldal: 1.500 Ft

1/32 oldal: 800 Ft

apró: 15 Ft/szó

hirdetésfelvétel:

MEZOPRINT

REKLÁMIRODA

Értékes női kezek

Nem könnyű a talponmaradás a Háziipari Szövetkezetenél

A sajtó tele van a tönkrement nagyvállalatok híreivel. A valamikor virágzó nagy cégek elvesztették piacaikat, elavult gépparkjukkal reményük sincs újak szerzésére. Munkások százait kénytelenek utcára tenni.

Arra voltam kíváncsi, hogyan boldogul ma egy kisszövetkezet, hogyan vívja meg harcát a jövőjéért.

A riport apropóját egy pályázat adta, melyet munkahelyek létesítésére írnak ki negyedévenként. A Háziipari Szövetkezet pályázatát december hónapban a Munkaügyi Tanács elutasította. A pályázat céljáról, az elutasítás okairól Volf Jánosné főkönyvelő ad felvilágosítást.

- Konfekcióüzem kialakítására kértünk 4,5 millió forintot, vissza nem térítendő támogatás formájában, de a kamatmentes kölcsön is számításba jöhetett volna. A jelenlegi telephely átalakításával 15 fő munkanélkülit kívántunk alkalmazni. Saját erőként a szabászat épületének várható értékesítéséből származó összeg lett volna a fedezet - szintén 4,5 millió forint értékben. Akkor volt is jelentkező az épületre, aki húsüzemnek szánta, s határozott vételi szándékkal lépett fel.

Az elutasítás indokait a saját erőforrás bizonytalanságában jelölték meg. Az igényelt összeget elsősorban célgépek beszerzésére fordítottuk volna, amelyekkel egy-egy részműveletet nyugati szabvány szerint megfelelő termelékenységgel el tudunk végezni.

- A konfekcióipart érzékenyen érintett a keleti piac összeomlása, és kedvezőtlen a termelők számára

hazai megrendelések visszaesése a nagyfokú behozatal miatt. Hogyan birkóztak meg ezzel a problémával?

- Nem volt könnyű, mert a keleti piac egy év alatt teljesen összeomlott, és a nagykerék megrendelése is fokozatosan elfogytak. Olcsóbb a honkongi fehérneműt megvenniük, mint velünk varratniuk. A nehézség fokát gazdasági mutatóink jól tükrözik. Még 1989-ben 6,5 milliós nyereséggel zártunk, 1990-ben már mínuszban voltunk (viszszamondott megrendelések miatt) 825 ezer forinttal, de az igazi tanulóév mégis az 1991-es esztendő volt. Ekkor 2 millió 889 ezer forint veszteséggel kellett szembenézni. Hitelből fedeztük a hiányt, ami a magas hitelkamatok mellett nem kis tehertétel. Az 1992-es év a fordulat éve, termelékenyebbek voltunk, sikerült az átállás. Ma már csak nyugati megrendelésre dolgozunk.

- A termelés visszaesése miatt dolgozókat is kellett elbocsátani?

- Legelőször is a bedolgozóinkkal kellett szerződést bontanunk. Nem tudtunk nekik olyan munkát biztosítani, amit az egyszerűbb gépeken is meg tudnak varrni, de az állományi létszám is a négy év alatt több mint felével csökkent.

1989-ben 138 fő és 49 bedolgozó, 1990-ben 127 fő és 39 bedolgozó, 1991-ben már 107 fő és 28 bedolgozó az 1992. augusztus 30-i állapot szerint 61 fő dolgozik nálunk és bedolgozónk nincs. A talponmaradás is nehéz. Szeretném elmondani, mit is jelent a keleti piacról való átállás valójában.

A szovjet piacra annyit dolgoztunk, amennyit csak tudtunk. A 30 ezres szériaszám volt az általános, szemben a mostani 63-800 db-os svájci és német megrendelésekkel. Mire már megszoknának egy-egy darabot, már újat kell varrni. A minőségi követelmények is nagyon magasak - még az öltésszámot is meghatározzák, pl 1 cm-en hánynak szabad lenni. Minden darabot szigorúan megvizsgálunk, legtöbbször Svájcban derül ki a hiba - onnan is visszaküldik javítani. Az első évben többet bontottunk, mint varrtunk.

Csodálom a varrónőinket, bámulatos ügyességgel dolgoznak. Nem kis probléma a magas minőségi követelményre átállni, annak aki máshoz szokott. Nemrégiben is felvettünk 4 munkanélkülit, három közülük néhány napig birta. Teljesítménybérben dolgoznak, a fizetésük 7500-13000 Ft-ig terjed túlóra nélkül.

- Egyébként jobban megéri a nyugati piacon dolgozni?

- Mi olcsónak érezzük, ők viszont azt mondják, hogy a keleti országokhoz viszonyítva mi drágák vagyunk.

18 svájci gépet bérlünk tőlük, a mi gépeinkkel nem tudjuk teljesíteni a minőségi követelményeket. A cég, amelyiknek dolgozunk Ága segyházára áthozott egy KONVEOR pályát, 100%-os svájci érdekeltségű Kft-t alapított, és felbontotta a korábbi szerződésüket, melyek értelmében a gépek használati díja fejében a mi AWA gépkocsink gyűjtötte be az ő késztermékeiket is, mert másokkal is dolgoztatnak Magyarországon. Január 1-től bérleti díjat fizetünk, a saját gépeinket és a gépkocsit mi is bérbeadjuk, de a bér munkából származó bevétel csak a bért, adót és a rezsi költséget fedezi. Fejlesztésre nem marad pénz. Munkánk is van, hely is van, de az újabb kölcsön terheit már nem tudjuk felvállalni.

Pontosan kellene tudni azt is, hogy mennyi a munkanélküli szakképzett varrónő, mert akik innen mentek el a szalagról, azok ide nem jönnek vissza. Kellene pénz gépekre, hogy jövedelmezőbbek lehessünk. Ok már bizonyítottak, nem telephelyek, felszerelések kiürítéséből fedezik fenntartásukat, mint hasonló társaik közül sokan. A lehető legnagyobb tőkével rendelkeznek, az emberi tőkével, a szakértelemmel, hogy képesek klasszissokkal magasabb követelményeknek megfelelni.

Az érték forintban még nem mérhető, csak szorgalmas női kezekben, kitartásban és verejtékben.

Kovács Györgyné

A jövőre is gondolni kellene

KÉZILABDASPORTUNKRÓL AZ UTÁNPÓTLÁS SZEMSZÖGÉBŐL

Nemrégiben egy kézilabdacsapatot ábrázoló fotót találtam a szerkesztőségben. Üzenet nem volt hozzá, még annyi sem, milyen apropóból készült a kép. Nekem ugyan nem mondott semmit, de gyanítottam, hogy nem véletlenül került hozzánk. Abban egészen biztos voltam, hogy a képet csak a székácsos fiúk edzője, Kovács Béla „csempészte” - csempésztette - be, az a Kovács Béla, akiről tudom, hogy a felnőtt kézilabdacsapattal kétszer nyert megyei bajnokságot, s a sportág szerelmese. Csak azt nem értettem, miért küldte, és miért éppen így küldte. Csak amikor megkerestem, tudtam meg a választ.

- Kíváncsi voltam, téged, a sportrovatóst érdekel - e, kik vannak a képen. Úgy voltam vele, ha igen, elmondom azt, ami már régóta foglalkoztat, ha nem, megtartom továbbra is magamnak. A kézilabda utánpótlás helyzetéről van szó. Régóta megoldatlan kérdés ez városunkban, s én már régóta is szeretnék rajta lendíteni. Már 10 évvel ezelőtt is úgy képzeltem, hogy hosszú távra kellene tervezni, elkezdni a nevelést 5-6. osztályban, felfuttatni középiskoláig, onnan pedig a felnőtt csapatig. Eddig soha nem sikerült megvalósítani, s most végre ennyi év után megvannak ennek a lehetőségei, mégsem lépünk előre egy jottányit sem.

- Milyen lehetőségekre gondolsz?

- A jelenlegi alapanyag nyújtotta lehetőségekre. Ragyogó serdülőcsapat alakult ki általános iskolai szinten. A Kölcsey fiú kézilabdacsapata 3. korcsoportban (7-8. osztály) megnyerték a megyei úttörőolimpiát, a területi döntőt, s beverekedték magukat az országos fináléba. Nem akármilyen fegyvertény volt, s ráadásul ott sem vallottak szégyent. Méték ellenfelek voltak, de ott olyan profi módon menedzselte, naponta edző, rendszeresen komoly ellenfelekkel mérkőző csapatokkal kerültek össze, akik ellen rutinban - tehát nem tudásról van szó - nem vehették fel a versenyt.

Az idén a megyei bajnokságban 6 ellenfél és 6 mérkőzés után toronymagasan vezetik a mezőnyt 12 ponttal és 217:80-as gólaránnyal. Érzékeltetésül a fölényre csak annyit, hogy a másodiknak 8 pontja és 144:132-es gólaránya van. De éppen ez a ragyogó teljesítmény gátolja őket a további fejlődésben. Nem tudnak előrelépni, mert a környéken nincsenek közel egyenrangú partnerek sem, hiszen mindenkit 10-20-30 gólkülönbséggel vernek. Fejlődni pedig csak a komoly megmérettetések, erőpróbák sorozatában lehet. Távlatban lehetne keresni megfelelő edzőpartnereket, de ez költséges mulatság volna, erre anyagilag nem futja.

- De hogy kerül a képbe a Székács csapata? A kölcsények eredményeiről tudok, rendszeresen közöljük is azokat, de középiskolás kézilabdáról míg csak nem is hallottam.

- Hát éppen erről van szó. Pontosabban arról, hogy mások sem hallottak. Pedig mind a három középiskolában nagyszerű csapatok forrtak ki az utóbbi 1-2 évben. Csak nekik még játéklehetőségük sincs, mint a kicsiknek. Egyetlen versenylehetőségük van, a Diákolimpia, de az az 5. korcsoportnak (középiskola III-IV. osztály) a megyei döntőtől egyenes kiesési rendszerben zajlik. Ez azt jelenti,

hogyha nincs szerencséje egy csapatnak, rögtön kifoghatja a későbbi bajnokot, s máris kieshet. Ezzel további játéklehetőségei arra a tanévre megszűntek. Így járt tavaly a gimnázium és a szakmunkás gárdája is.

- A fotó alapján feltételezem, hogy a székácsosok esetében nem ez volt a helyzet.

- Valóban nem. Nekünk már 2. éve jobban kijön a lépés, 4. korcsoportosaink mindkétszer megnyerték a megyei bajnokságot, s csak a területi döntőn akadtak fenn. Ez nem is csoda, hiszen az országos döntőbe jutásért a budapesti Léka Szakközépiskolával, a Fradi és Elektromos, a szarvasi Vajda Gimnáziummal, a Szarvas NB. I B-s csapatának, a szegedi Radnóti Gimnáziummal, a Tisza Volán bázisiskolájával kellett megküzdeniük. Az említett csapatok lehetőségei pedig a mieinkkel egy napon sem említhetők.

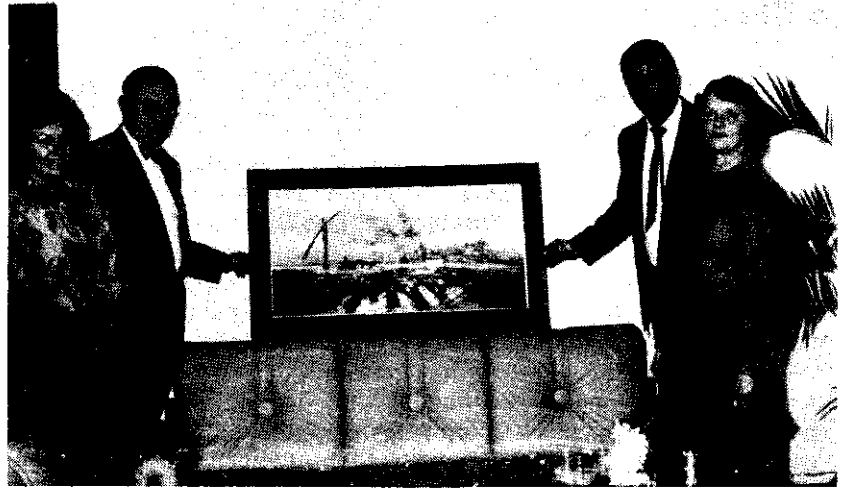
Míg kiugróbb eredményt ért el a Székács DSE 5. korcsoportos (III-IV. osztály) csapata, mert a kieséses rendszer ellenére az idén megnyerte a megyei bajnokságot, s bejutott a területi döntőbe. Méghozzá úgy, hogy többek között a gyakorlatilag a Szolnoki Olajbányász ifjúsági csapatát adó Széchenyi Gimnázium fiait is le kellett győzniük. Nagyon bízom benne, hogy itt is kiverekedjük a továbbjutást.

- Ilyen eredmények mellett mi a gond az utánpótlással? Ezek a tények magukért beszélnek.

- Az, hogy innen már nincs tovább. Ezek a gyerekek csak addig kézilabdázhatnak, amíg középiskolások. A megyében csak a diák kézilabda megy úgy, ahogy mondtam - vagy kiesünk azonnal vagy sem -, ifjúsági csapatoknak - egyesületi csapatoknak - nem írnak ki megyei bajnokságot. De ha kiírnának sem folytathatná sportpályafutását a fiatal, mert a TSE kézilabda szakosztályának már hosszú évek óta nincs utánpótlás csapata. Van ugyan egy NB. I B-s felnőttgárdánk, de mögöttük sem serdülők, sem ifjúságiak nincsenek. Erre lenne pedig a legnagyobb szükség. A város három középiskolája nagyon jó bázisa lenne egy városi ifjúsági csapatnak, amely a TSE színeiben már benevezhetne az országos bajnokságba, a gyerekek fejlődhetnének, tanulhatnának a nagyoktól, s folyamatosan nőhetnének fel a felnőtt csapatba. Most viszont a nagyoknak nincs utánpótlásuk, s az a fura helyzet áll fenn, hogy hozzájuk máshonnan kell játékost igazolni, közben pedig évente, két évente 5-6 ragyogó képességű ifi kallódik el, mert kikerülve a középiskolából nincs hová előrelépnie. Én úgy gondolom, hogy városi szinten is távlatokban kellene gondolkodni, s a felnőtt csapatnak a saját nevelésű játékosokra kellene támaszkodnia. Szinte egyedülálló jelenség az, ami nálunk van, hogy egy felnőtt NB. I B-s csapat gyökereik nélkül, utánpótlás nélkül lógjon a levegőben. Hogy miért van ez így, nem tudom, de a tény nagyon elkeserít, mert ha ez nem változik, nem jósolok hosszú jövőt városunkban a kézilabdázásnak.

- Remélem, a cikket azok is olvassák majd, akik az előrelépés érdekében, a jelenlegi helyzet megváltoztatásáért tehetnek is valamit.

Rövid ünnepség keretében köszönte meg DR. PATAKY CSABA helyi ügyvéd és felesége a Törökszentmiklósi Rendőrkapitányság gyors, hatékony és eredményes munkáját a lakásuk sérelmére ismeretlen tettesek által történt betöréses lopás elkövetőinek felderítésében. A pár órán belül elfogott tetteseknél a többszáz ezer forint értékű tárgyak nagyobb része lefoglalásra kerültek. Mivel utazó bűnözőkről volt szó az ország más részében is gyanúsíthatók hasonló jellegű betörésekkel. A felderítésben legeredményesebb munkát végző NOVÁK SZILVESZTER r. törzsszászlós úrnak, a bünyügyi osztály beosztottjának 20.000,- Ft értékű tájkép festményt ajándékozott a sértett házaspár.

13. szombat 17 óra

VALENTIN NAP**ELŐZETES A PROGRAMBÓL:**

VIRÁGVÁSÁR,
VALENTIN NAPI ÜDVÖZLŐLAPOK KÉSZÍTÉSE
HÓRÓSZKÓPKÉSZÍTÉS
TÁNCBÁZ
KÖNYVÁRUSÍTÁS - ROCK LEGENDÁK
SZÍVKÜLDI
AMATŐR EGYÜTTESKONCERTJE
BELEPŐ: 50 Ft.

15. hétfő 17 óra

KAKTUSZ - KÖR**AZOKNAK, AKIK SZERETIK ÉS GYŰJTIK A KAKTUSZOKAT**

19. péntek 9 óra

ÁRVERÉS A TISZTÁJ MGTSZ TERÜLETÉN LÉVŐ,
KÁRPÓTLÁSRA KIJELÖLT FÖLDEKRE17 óra **REFLEXOLÓGIA ÉS TALPMASSZÁZS** CÍMMEL ELŐADÁS
ELŐADÓ: DR. ZOLNAI ANTAL REFLEXOLÓGUS
BELEPŐ: 50 Ft.

20. szombat 15 óra

ITT A FARSANG**ELŐZETES A PROGRAMBÓL:**

FARSANGI JÁTSZÓHÁZ
JELMEZÉS BEMUTATÓ
TÁNCBÁZ A KALOCSAI ÉS A MIKLÓS TÁNCGYŰTTES
TAGJAIVAL
KALOCSA NÉPMŰVÉSZETE - KIÁLLÍTÁS

22. hétfő 9 óra

ÁRVERÉS A BÉKE MGTSZ TERÜLETÉN LÉVŐ,
KÁRPÓTLÁSRA KIJELÖLT FÖLDEKRE25. csüt. 14³⁰óra**CELLADAM - TESZT** SZŰRŐVIZSGÁLAT
VIZSGÁLTASSA MEG SZERVEZETE ELLENÁLLÓKÉPESSÉGÉT!
A VIZSGÁLAT VENÁS VÉRVETELEN ALAPUL.

26. péntek 18 óra

FARSANGI BÁL A NYUGDÍJAS KLUB TAGJAINAK

A Városi Művelődési Központ február havi programja

VÁSÁROK

15. hétfő 9-17 óráig

CIPŐVÁSÁR NAGYKER ÁRON**HABFÜRDŐK SAMPONOK, BOROTVAHABOK**

16. kedd 9-17 óráig

HOLLAND KILÓSRUHA VÁSÁR**FIGYELEM!****AZ ALÁBBI TANFOLYAMOKRA VÁRJUK AZ ÉRDEKLŐDŐKET****REFLEXOLÓGIA ÉS TALPMASSZÁZS KÍNAI MÓDSZER SZERINT**

Március 6-7; 20-21; április 3-4; 17-18-án, naponta 10-18 óráig.

A tanfolyam elvégzése után vizsgát biztosítunk, a sikeres vizsga munkavállalásra jogosít.

A tanfolyamot Zolnai Antal reflexológus vezeti.

Részvételi költség: 8000 Ft, mely a fenti napokon ebédet is magában foglal.

Jelentkezni március 31-ig lehet.

KÉZMŰVES KÖR

A foglalkozásokon a szövés alapjait sajátíthatják el a jelentkezők.

Foglalkozások ideje: szerda 17-19³⁰ óráig.**AEROBIK KLUB**

Zenés torna és fogyókúrás tanácsok.

Foglalkozások ideje: hétfő és csüt. 18-19 és 19-20 óráig.

KONDITIONÁLÓ TORNA ÉS AUTOGÉNTRÉNING**LÁNYOKNAK, ASSZONYOKNAK**

Foglalkozások ideje: hétfő és csüt. 20-21 óráig.

HALOTTAINK

Kovács Imréné Vigh Margit /67 éves/ Erdős Lajos/74/ Szabó Sándorné Lovas Jusztina/69/ özv. Csapó Istvánné Tóth Mária/72/ Szécsi Ferenc/60/ Porhanda Lajos/38 /Plesovszki Istvánné Nagy Terézia/90/ Gonda Istvánné Török Erzsébet/94/ Békési Józsefné Futás Ilona/88/ Zagyai Sándor/69/Szabó Ferenc/70/ Lólé József/67/ özv. Tóth Imréné Farkas Kovács Rozália /85/ özv. Líbor Jánosné Szaszko Mária/92/ Farkas Mihály/40/ özv. Szarka Kovács Jánosné Brandzsa Irma /89/ Matykó Jánosné Barócsi Borbála/61/ Kenyeres Lajosné R. Tóth Ilona/74/özv. Fehér Imréné Hemelóczky Mária/83/Vas József/82/ özv. Kovács Balázné Kiss Margit/82/ Poczai Istvánné Czékman Borbála/78/ Fodor Antal/81/ özv. Karakas Ferencné Szabó Ilona/62/ özv. Kulcsár Kálmánné Sütő Mária/60/ Hudu Mátyásné Antal Borbála/57/ Stéh Irén Kamilla/78/

Törökszentmiklós és Vidéke Független Közéleti Lap

Szerkesztőség: Törökszentmiklós, Kossuth út 135. ☎: 13

☒: 5201 Törökszentmiklós, Pf.: 100

A szerkesztőség tagjai: Hajnal Józsefné; Kakuk Imre; Kovács Györgyné
Főszerkesztő: Pásztor Gábor Tervezőszerkesztő: Nagy János

Kiadásért felelős:

Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány

ISSN 0866-1839

Készült a **MEZOPRINT** Reklámiroda gondozásában
Törökszentmiklós, Kossuth út 135. II./33. ☎: 13/46